

Meno:	Oliver Götz
Post:	útočník
Číslo dresu:	#66, #18
Kariéra:	14 sezón , 1985-1999
Kluby:	Lamač, TJ SAV Lamač 1985-1997 ŠK Britanic 1997-1999
Uvedenie do Siene:	2010

Oliver Götz

Oliver Götz (alias Oliko alebo Suchý – pre svoju vyťahnutú, chudú postavu...) drží jeden, do dnešných dní, platný klubový rekord... V tíme seniorov sa objavil vo veku 14 rokov. Je tak najmladším hráčom, ktorý hral za seniorský tím SAV Lamač. Dovolím si ale tvrdiť, že nie len v SAV Lamač, ale možno aj celoslovensky. Súčasťou seniorského hokejbalu sa stal hneď v roku 1985, kedy SAV vstúpila oficiálne na hokejbalovú scénu. Spoločne s Robom Alföldym (vtedy 15 rokov) totiž dostali výnimku aby mohli za seniorský tím SAV Lamač v III. lige hrať. Bolo to jednoduché aj v tom, že vtedy bol v Lamači vytvorený zatiaľ iba jeden tím, práve seniorský. Rozhodne to ale nebolo nejaké účelové gesto zostavovateľov vtedajšieho mužstva – Oliko totiž patril už vo svojom mladom veku medzi najtechnickejších hráčov akí kedy v Lamači hrávali. Bol vždy predovšetkým excelentný strelec s čuchom na góly... Nie náhodou si na dres vybral číslo #66 – jeho vzorom bol vynikajúci kanadský hokejista Mario Lemieux, ktorého najmä svojim „három“ tak trochu aj pripomínal... Všimnite si jeho zápis hneď v prvom ročníku súťaže – 20 gólov a 33 kanadských bodov v 12 odohratých zápasoch hovorí jasnou rečou! Ako dve mladé „uchá“ spolu s Robom Alföldym ani nenastúpili vo všetkých zápasoch a hrávali spolu väčšinou iba v tretej lajne! A to všetko v súťaži, kde v tímoch našich súperov nastupovali aj zrelí tridsiatnici, ktorí predsa len v hokejbale odohrali už nejaký ten ročník. Hoci od nasledujúcej sezóny sa v Lamači vytvoril aj juniorský tím, Olika si tréneri ponechali v prvom tíme – a opäť spravili dobre. Práve to, že nastupoval v lige s oveľa staršími hráčmi ho výkonnostne posúvalo vyššie. Za juniorku nastupoval iba niekedy (striedavý štart), no aj v nej potvrdzoval svoju šikovnosť. Vzhľadom na svoj vek v nej mohol „hostovať“ niekoľko rokov – jeho bodový zápis sa však vyšplhal iba na dve (aj to nekompletné) sezóny a 31 bodov (17+14)... Darmo, Oliko bol proste pevnou súčasťou seniorskej SAVky. Paradoxne však na jeho obrovský výkonnostný potenciál zažil svoju najlepšiu sezónu už vo veku necelých 17 rokov – sezóna 1987-88 so 76 bodmi taká bola. Výraznou mierou prispel k postupu SAV Lamač do II.ligy a stal sa 4.najproduktívnejším hráčom celej súťaže a samozrejme aj členom All-stars tímu... Nemenej úspešná bola z Olikovho pohľadu aj tá nasledujúca kedy sa SAV expresne ako nováčik vyšplhala na 1.miesto a zároveň postúpila najrýchlejšie ako mohla do najvyššej súťaže. Piate miesto v produktivite a opäť účasť v All-stars – no nie len to, Oliver Götz potvrdzoval svoje kvality aj na viacerých turnajoch, ktorých sa SAV Lamač zúčastňovala... V neskorších rokoch sa Olikovi už nepodarilo celkom zopakovať tieto výkony - podpísali sa na tom pomerne časté zranenia, ktoré žiaľ zabrzdlili jeho kariéru. Škoda, historicky totiž mohol dosiahnuť v kariére oveľa viac bodov ako aj tak úctyhodných 578 (z toho 537 v SAV Lamač)... Po niekoľkých ťažkých sezónach sa Oliko ešte raz výrazne vrátil na scénu – bolo to v pre SAV Lamač pamätnej sezóne 1994-95 kedy tréner Milan Slušný zostavil údernú formáciu Figmik - Götz - Švarc s vtedajšími mladíkmi Peťom Švarcom a Norom Figmikom, ktorí prišli do tímu rok predtým z B tímu. Ako sa ukázalo, bol to veľmi dobrý ťah – Oliver ako už skúsený borec stmelil túto formáciu, tá neraz rozhodovala dôležité zápasy a on sa stal so 43 bodmi najproduktívnejším hráčom tímu...

Svojimi neuveriteľnými technickými kúskami a schopnosťou streliť gól aj takmer „z ničoho“ upútal samozrejme aj trénerov reprezentačných tímov Bratislavy a neskôr aj Slovenska, v ktorých odohral celkovo 21 zápasov.

